

Streda 3. týždňa

Mk 4,1-20

Žiť s Ježišom

Ježiš každého vykúpil a spasil

V čase, keď sa človek dostane do nemocnice, často sa pýta: „Pán doktor, aká je nádej?“ a doktor na to môže odpovedať rôzne, podľa okolností. Sme poriadne prekvapení, ak počujeme: „Vy nemáte nádej. Vy máte istotu.“

Tie isté slová nám dnes adresuje Ježiš, keď hovorí: „**Vám je dané poznať tajomstvo Božieho kráľovstva, ale tým, čo sú vonku sa podáva všetko v podobenstvách, aby hľadeli a hľadeli, ale nevideli, aby počúvali a počúvali, ale nechápali, aby sa azda neobrátili, a aby sa im neodpustilo**“ (Mk 4,11-12).

Na prvý pohľad sa nám to môže zdať dosť kruté. Čo potom s tými, čo sú vonku? Sú odsúdení pre peklo? Nemajú nádej? Môžeme hovoriť, že Boh je milosrdný, keď toto dopustí? Poďme pekne po poriadku.

„Vonku“ sú tí, ktorí so „semenom“ čiže s Božím slovom nespolupracujú, lebo na prvé miesto dávajú hocičo iné, len nie Boha. Preto, aby sme sa nedostali medzi tých „čo sú vonku,“ je treba pôdu nášho srdca preorať, vyzbierať kamene, vytrhať a spáliť trnie. Ak tieto tri veci urobíme, naše srdce sa stane dobrou pôdou.

Aké jednoduché, no iba na oko, lebo do hry vstupuje tretia osoba, ktorá je vo Sv. písme nazvaná satan – protivník. To s jeho „pomocou“ sme si zatvrdili srdce voči Božiemu slovu. V spolupráci (v hriechu) s týmto komplicom sa z nášho srdca stal kameň. Sme zahľadení do jeho reklamy a v nej sa ozýva: „Potrebuješ počítač, auto, chatu, mobil pre deti, o niekoľko rokov vnúčatám zlatú retiazku...“ a na svätú omšu, Božie slovo niet čas.

Boh k nám hovorí vždy. No keď sme takí uštvaní zháňaním sa za všeličím, tak nás chce zastaviť a vtedy nám pošle chorobu, problém, bolesť... toto potom slúži ako zastávka. Má to byť čas na počúvanie Božieho hlasu. To má byť čas na obrábanie pôdy nášho srdca.

Vtedy sú poruke dve riešenia. Buď sa proti Bohu postavíme so vzdorom, že čo nám to urobil - čo sa nám nikdy neoplatí, alebo pokorne prijmemo to, čo nám poslal a skrze to si pripravíme srdce na prijatie Božieho slova. Moderní ľudia a psychológovia tomu hovoria, že v ťažkosti treba pozitívne myslieť a z bolesti

treba vyťažiť čo najviac dobrého. My normálni ľudia tomu hovoríme, že nás Pán Boh navštívil chorobou, skrze ňu nás obrátil a chvála Bohu, že sme ho počuli. Ľahko sa to hovorí, ale ťažšie uskutočňuje, no odmenou za to je úroda, „**tridsať násobná, šesťdesiatnásobná, alebo stonásobná**“ (Mk 4,9).

Z Božej strany je istota, že nám pomôže. On má moc svojím slovom cez Sväté písmo – ak ho budeme čítať – preorať tvrdú pôdu nášho srdca. Má moc vo sviatostiach, hlavne v Eucharistii vyzbierať či rozbiť kameň nášho srdca, pod ktorým je dobrá pôda. On má moc svojou láskou spáliť trnie márnivých myšlienok a starostí v našom srdci. Táto jeho milosrdná láska sa prejavuje hlavne vo sv. spovedi. Preto, ak sa teraz Boha opýtame: „Bože, mám nádej na zmenu života?“ On nám odpovie: „Nemáš nádej.“ Ty máš istotu, ak budeš užívať prostriedky na to určené. Často pristupuj k sviatostiam. Hlavne k sv. spovedi, sv. prijímaniu, čítaj Sväté písmo, modli sa, buď so sebou trochu trpezlivý a ja ti budem pomáhať skrze môjho syna Ježiša Krista.“

Amen.